

РЕШЕНИЕ

№ 656

гр. Русе, 10.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РУСЕ, II НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Боян П. Войков

при участието на секретаря Елка П. Цигуларова
като разгледа докладваното от Боян П. Войков Административно
наказателно дело № 20234520201301 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 58д и сл. ЗАНН.

Образувано е по жалба на М. И. М., ЕГН: *****, с адрес ***,
против Електронен фиш за налагане на глоба, серия К № 6923841, издаден от
ОД МВР – Русе, с което му е наложено наказание „глоба“ в размер на 600 лв.
за това, че на 19.02.2022 г., в 15,02 ч, на път I-2 (Русе-Разград), при км
34+000, в посока гр. Русе, е управляван лек автомобил „Рено Каджар“, с рег.
№ СТ 6162 РМ, чийто собственик е жалбоподателят, като е извършено
нарушение по чл. 182, ал. 4, вр. ал. 2, т. 4 ЗДвП, изразяващо се в превишаване
с 35 км/ч разрешената скорост за движение извън населено място.

Жалбоподателят твърди, че липсвало състав на нарушение, който да е
бил осъществен. Обжалваният електронен фиш бил незаконосъобразен, тъй
като бил издаден при съществени нарушения на процесуалноправните норми
и следвало да бъде отменен. В обжалвания електронен фиш липсвало име,
длъжност и подпис на органа, който го е издал. Не било достатъчно да бъде
посочено териториалното подразделение на МВР, което го е издало. Липсата
на издател като реквизит на обжалвания акт лишавал електронния фиш като
документ и административен акт. Това обуславяло и пълна анонимност на

лицата, които съставяли и издавали електронни фишове, което предполагало невъзможност за осъществяване на адекватен и надлежен контрол за компетентността им, както и невъзможност за реализация на съответен вид отговорност при евентуални техни правонарушения. В тази връзка липсата на посочване на орган за издател на електронния фиш водело до незаконосъобразност на издадения акт. В електронния фиш липсвало дата на неговото издаване. Наличието на този реквизит било задължително, тъй като предполагало решаване на редица и със съществено значение правни въпроси като приложимия към датата на издаване на фиша материален и процесуален закон, наличието на компетентност на издаващото го длъжностно лице, изчисляване на релевантни срокове, в т.ч. давностни по чл. 80-82 НПК вр. чл. 11 ЗАНН и др. Непосочването на датата на издаване на обжалвания електронен фиш накърнявало сериозно правото на защита на жалбоподателя. Липсвало описание на нарушението съобразно изискванията на чл. 189, ал. 4 ЗДвП. Нарушението не било описано нито от фактическа, нито от правна страна. Липсвало точно словесно описание на вмененото на жалбоподателя нарушение и не ставало ясно за какво бил санкциониран. Посочен бил текст, който сам по себе си бил смислово несвързан и като такъв не представлява описание на нарушението, поради което този реквизит не бил изпълнен. Не било описано нито едно действие, което се твърди да е извършено с автомобила, а наказващият орган се ограничил само да отрази, че било установено нарушение на ЗДвП. От текста на електронния фиш можело да се остане с впечатление, че уредът отчитал с грешки и жалбоподателят не знаел как това можело да му бъде вменено като нарушение. Твърдяло се, че констатираното нарушение било извършено повторно, но никъде в електронния фиш не било посочено кога е влязъл предходния електронен фиш. Моли за отмяната на обжалвания електронен фиш.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован на 30.08.2023 г. чрез майка си М. П., не се явява и не се представлява.

ОД МВР – Русе, редовно уведомени, не изпращат представител.

Районна прокуратура – Русе, редовно призована, не изпраща представител.

Жалбата е подадена в законоустановения 14-дневен срок, поради което

се явява процесуално допустима.

По същество жалбата се явява **НЕОСНОВАТЕЛНА**.

Електронен фиш за налагане на глоба Серия К № 6923841 е издаден от ОД МВР – Русе за това, че на 19.02.2022 г., в 15,02 ч, на път I-2 (Русе-Разград), при км 34+000, в посока на движение към гр. Русе, при въведено ограничение на скоростта с пътен знак В-26 за движение извън населено място от 70 км/ч, е управляван лек автомобил „Рено Каджар“ с рег. № СТ 6162 РМ, със собственик М. И. М., като е извършено нарушение по чл. 182, ал. 4, вр. ал. 2 т. 4 ЗДвП, превишавайки с 35 км/ч разрешената скорост за движение и нарушението е извършено в условията на повторност – в едногодишен срок от влизане в сила на Електронен фиш за налагане на глоба Серия К № 3925713. Нарушението е установено със стационарно преносим уред за контрол на скоростта скоростта ATCC ARH CAM S1 № 120CC8F, на който е била извършена метрологична проверка на 09.11.2021 г. със срок на валидност една година видно от представения Протокол № 62-СГ-ИСИС/09.11.2021 г. на БИМ, следователно техническото средство, с което е установено нарушението, се явява метрологически годно. От представените справки от информационна система на административнонаказващият орган на 05.05.2021 г. е влязъл в сила Електронен фиш за налагане на глоба Серия К № 3925713 и нарушението се явява извършено в рамките на едногодишния срок от влизането в сила на последния електронен фиш.

Реквизитите относно това какво следва да съдържа електронния фиш, издаван за нарушения по ЗДвП, са уредени в чл. 189, ал. 4, изр. 2 ЗДвП. Съгласно същото електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното и заплащане. Обжалваният електронен фиш не страда от липси на изискуемото според закона задължително негово съдържание. Твърденията на жалбоподателя, че следвало да бъдат посочени имена и длъжност на издателя, както и подпис на органа, който го е издал, са неоснователни, тъй като не намират опора в закона. Не е налице изискване

досъдено съдържанието на електронните фишове да има имена, длъжност и подпис на конкретно физическо лице, което да се сочи и като издател на електронния фиш. В този случай издател е съответната структура на МВР и в частност ОД МВР – Русе. Не е предвидено изискване електронният фиш да бъде подписван от конкретно лице. Аргументите на жалбоподателя, че липсата на посочен конкретен издател представлява порок, тъй като нямало да доведе до възможност за реализиране отговорността на издателите на електронни фишове при допуснати нарушения са от една страна неоснователни, а от друга нямат отношение към правния спор. При извършване на такива закононарушения, които са от категорията да обусловят реализиране дисциплинарната отговорност на конкретни служители винаги може да бъде проследено в информационната система на АИС АНД кой е авторът на конкретният електронен фиш и обосновката за потенциална ненаказуемост на фактическия издател на фиша не може да послужи за основание за отмяна на електронния фиш, доколкото не е налице задължение за административнонаказващия орган при издаването на фиша да посочва кое длъжностно лице го е съставило.

Несподеляеми са и твърденията на жалбоподателя, касателно липсата на друг твърдян реквизит, а именно датата на издаване на електронния фиш. Същата, подобно на изискването да се посочи фактическият издател, не е част от задължителния реквизит на електронния фиш, но няма пречка тя да бъде установена, доколкото за нея има запис в информационната система на административнонаказващия орган, с оглед на което не може да бъде прието твърдението, че непосочването на датата на издаване на електронния фиш накърнява по един или друг начин правото на защита на нарушителя при обжалването на санкционния акт. Алюзиите в жалбата относно възможността за изтичане на предвидения в закона давностен срок за налагане на административното наказание също не могат да бъдат споделени от съдебния състав. Принципно правилно е становището на жалбоподателя, че в настоящия случай, поради липса на изрично уреден давностен срок за реализиране на наказателното преследване по ЗАНН, доколкото в същия е уредена само давността за изпълнение на наказанията, са приложими нормите на Наказателния кодекс и в частност разпоредбата на чл. 80, ал. 1, т. 5 НК във връзка с препращащата разпоредба на чл. 11 ЗАНН, но въпреки това този срок понастоящем не е изтекъл, тъй като нарушението е извършено на 19.02.2022 г.

За пълнота на изложението следва да се отбележи, че този давностен срок започва да тече не от датата на издаване на електронния фиш, а от датата на извършване на нарушението, което обстоятелство може единствено да служи в подкрепа на становището на съда, че правото на защита на жалбоподателя не е накърнено по никакъв начин с непосочването на датата на издаване на електронния фиш. Колкото до възможността за приложението на сроковете по чл. 34 ЗАНН в производството по налагане на административно наказание с електронен фиш, съдът не намира да е налице такава. В Тълкувателно решение № 1/26.02.2014 г. по т.д. 1/2013 г. на ОС на ВАС се посочва, че производство по издаване на електронен фиш е отделно от производството по установяване и налагане на административни наказания с АУАН и НП. Електронният фиш е приравнен на АУАН и НП, но само по отношение на правното му действие (съгласно чл. 189, ал. 11 ЗДвП), не и по форма, съдържание, реквизити и процедура по издаване. Аргументът, че началото на производството по издаване на електронен фиш се поставяло със заснемането на извършеното нарушение посредством електронната система, което заменяло съставянето на АУАН и имало същото правно значение, не се подкрепя от нормативната уредба като извод, защото, ако самото заснемане бъде възприето като съставяне на АУАН, то би следвало нарушителят да бъде уведомен за извършеното заснемане и да му бъде дадена възможност да възрази срещу него или срещу извършеното нарушение, каквито правни възможности законодателят при издаването на електронния фиш очевидно не е предвидил. Следователно самият факт на осъществено заснемане на превозно средство не може да бъде приравнен на съставяне на АУАН, доколкото АУАН представлява юридически акт, срещу който може да се възрази както при съставянето му, така и в 7-дневен срок след това, както и да бъде поискано събирането на доказателства. Извършването на заснемането представлява фактическо действие, необходимо за издаването на електронен фиш, а последният представлява юридически акт, който едновременно установява нарушението и налага наказание на нарушителя. Поради тези съображения е невъзможно да се използва методът на правната аналогия във връзка с прилагането на сроковете по чл. 34 ЗАНН и спрямо издаването на електронните фишове. Самият електронен фиш се отличава от наказателното постановление не само по юридическата си природа, но и по реквизити, тъй като с него едновременно се констатира административното нарушение и се

налага административно наказание, а формалните изисквания към оформлението на същите се съдържат в два различни закона – ЗАНН и ЗДвП.

Съдът счита за неоснователни доводите в жалбата, направени във връзка с описанието на нарушението. Действително описателната част е съставена от няколко изречения, които биха могли да бъдат формулирани по-прецизно, но същите не накърняват по никакъв начин правото на жалбоподателя да установи за какво нарушение бива подведен под административнонаказателна отговорност. В обстоятелствената част на електронния фиш са изложени датата, часът и мястото на извършване на нарушението и другите обстоятелства, които го характеризират – установяването му с използване на автоматизирано техническо средство, пътят на движение, посоката на движение, въведеното ограничение и с какъв вид пътен знак, приспадането на толеранс при грешката на отчитане на измерваната скорост и обстоятелството, че нарушението е извършено в условията на повторност. Посочено е превозното средство, с което е извършено нарушението, неговият регистрационен номер и регистриран собственик, установената скорост, разрешената скорост, разликата, с която е превишена разрешената скорост. Изречението, „при отчетена грешка на уреда“ не означава, че уредът отчита с такива грешки, които го правят негоден за употреба, още повече че има доказателства за неговата измервателна и метрологична годност предвид преминалата техническа проверка за изправност в лицензирана лаборатория. Това пояснение е дадено с оглед правилата за измерване, които изискват да бъде приспадната възможната грешка при отчитане, като съгласно чл. 755, ал. 1, т. 2 от Наредбата за средствата за измерване, които подлежат на метрологичен контрол отчетената грешка при скоростомери с измерена скорост над 100 км/ч следва да се счита в рамките на 3%. Поради тези обстоятелства в полза на нарушителя при измерена скорост на движение над 100 км/ч се приспада 3% от измерената скорост, което е в полза на нарушителя. Видно от приложената фотоснимка, изготвена чрез автоматизираното техническо средство, находяща се на л. 8 от делото, отчетената скорост е била 108 км/ч, като след приспадане на толеранса от 3% се получава 105 км/ч, което е и отразено в електронния фиш като отчетена скорост, меродавна за определяне на степента на превишаване на въведеното с пътен знак ограничение извън населено място.

От представената справка от административнонаказващия орган е видно, че за жалбоподателя е налице влязъл в сила електронен фиш за друго такова нарушение на 05.05.2021 г. Съгласно § 6, т. 33 на ДР на ЗДвП "повторно" е нарушението, извършено в едногодишен срок, а в случаите по чл. 174, ал. 2 - в двегодишен срок, от влизането в сила на наказателното постановление, с което на нарушителя е наложено наказание за същото по вид нарушение, включително и когато първото наказание му е било наложено като нов водач, като в настоящия случай сме изправени пред първата визирана от разпоредбата хипотеза. Нарушението, за което е издаден обжалваният електронен фиш, е от 19.02.2022 г., което го прави извършено в рамките на едногодишния срок от влизане в сила на Електронен фиш за налагане на глоба Серия К № 3925713 и следователно е налице и другият обективен белег на този състав на нарушението „повторност“.

С оглед гореизложеното обжалваният електронен фиш следва да бъде потвърден, а жалбата против него – оставена без уважение.

Предвид резултата по делото и липсата на изявление от представителя на ОД МВР – Русе за присъждане на разноси такива не следва да бъдат присъждани на нито една от страните.

Мотивиран така, Русенският районен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Електронен фиш за налагане на глоба, серия К № 6923841, издаден от ОД МВР – Русе, с което на М. И. М., ЕГН: *****, с адрес ***, му е наложено наказание „глоба“ в размер на 600 лв. за извършено на 19.02.2022 г. нарушение по чл. 182, ал. 4, вр. ал. 2, т. 4 ЗДвП.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване и протестиране в 14-дневен срок от съобщаването му пред Административен съд – Русе.

Съдия при Районен съд – Русе: _____